

Water in Balans

CDA Amstel, Gooi en Vecht

Verkiezingsprogramma 2015-2019

Inhoudsopgave

PRIORITEITEN	2
VOORWOORD	5
GEBIED EN TAKEN	7
WELKE OVERHEID DOET WAT MET HET WATER?	7
AGV KERNGEGEVENS	7
DE TOENEMENDE TAKEN VAN DE WATERSCHAPPEN	8
DE PLAATS VAN DE WATERSCHAPPEN BINNEN DE OVERHEDEN	8
VERKIEZINGEN.....	8
WAT WIL HET CDA VOOR WATERSCHAP AMSTEL, GOOI EN VECHT?	9
WATER BEHEREN DOEN WE SAMEN	11
VEILIGHEID EN DROGE VOETEN	13
DIJKVERZWARINGEN	13
BEMALING	13
BOEZEMKADEN EN POLDERKADEN	13
ONDERHOUD.....	14
VEILIGHEID, RAMPEN EN CALAMITEITEN.....	14
DUURZAAMHEID	16
PEILBEHEER	17
ALGEMEEN	17
VEENWEIDEGEBIED	18
UITGEVEENDE POLDERS EN DROOGMAKERIJEN.....	19
NATUURGEBIEDEN.....	19
SCHALIEGAS EN –OLIEWINNING EN WATER.....	19
WATER IN BEWEGING	21
WATERAANVOER	21
WATERBERGING	21
OPVANG VAN REGENWATER EN HET TEGENGAAN VAN VERDROGING IN NATUURGEBIEDEN.....	22
DE RECREATIEVE FUNCTIE VAN WATER	23
WATERKWALITEIT	25
HET WATERKETENBEHEER, DE RIOLERING EN WATERNET	26
SPECIFIEKE GEBIEDEN	29
BETHUNEPOLDER	29
POLDER GROOT MIJDRECHT NOORD	29
HORSTERMEERPOLDER	30
RONDE HOEP.....	31
LOOSDRECHTSE PLASSEN.....	32
GIETWATER REGIO AALSMEER	33
KLIMAATBESTENDIGE, WATERBESTENDIGE STEDELIJKE GEBIEDEN	33
MASTERPLAN GRONDWATERSANERING HET GOOI, AANPAK VERDROGING NATUURGEBIEDEN	34
FINANCIËN, BETAALBAARHEID	37
WATER ALS ECONOMISCHE DAGER EN INNOVATIE	39

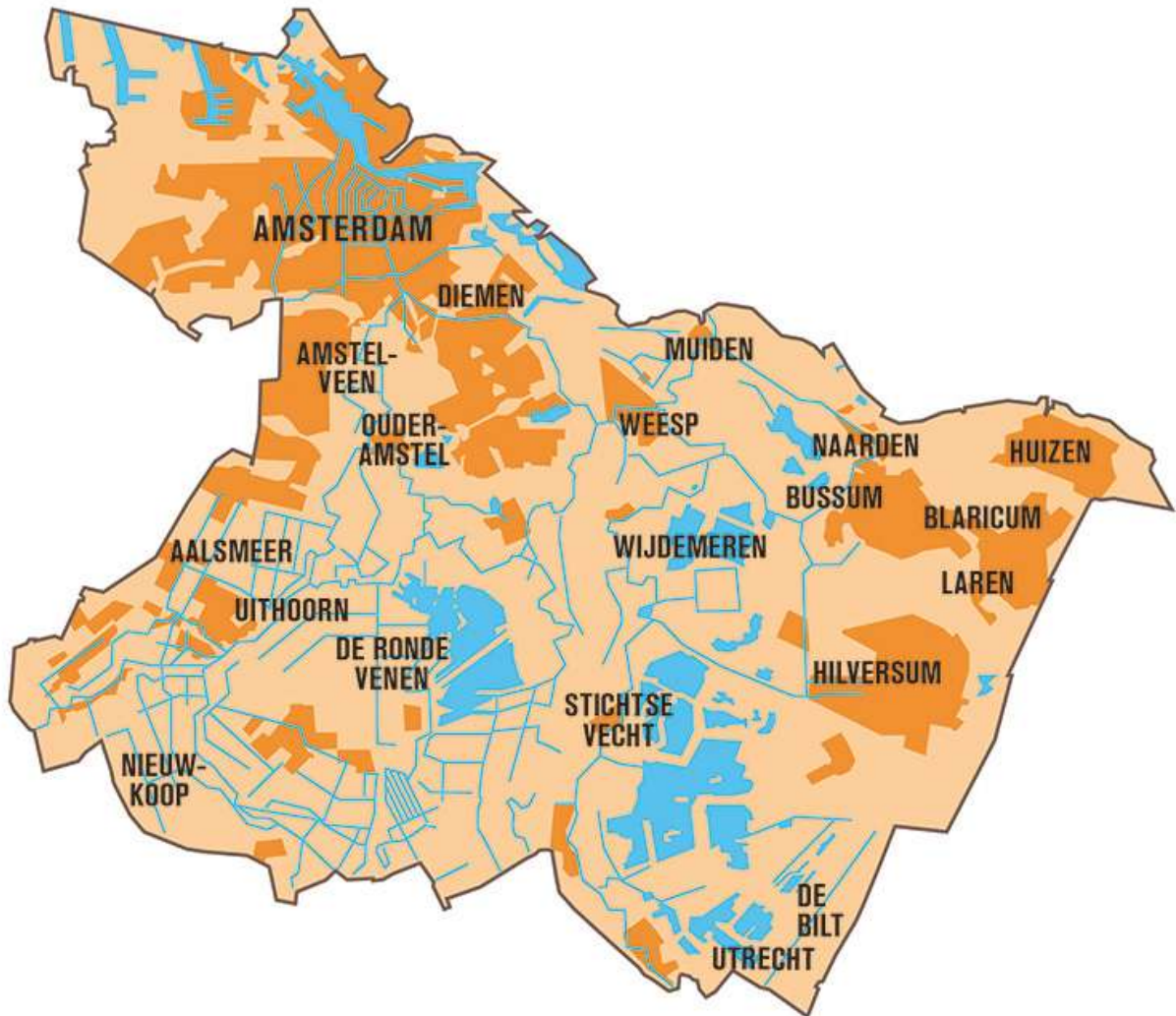

Prioriteiten

Het CDA wil in de periode 2015-2019 voor het Waterschap Amstel Gooi en Vecht bereiken dat:

1. Bij de kerntaken van het waterschap gaan kerntaken zoals de *veiligheid* voor op neventaken zoals recreatie en natuurbeleid. Veilige dijken en waterkeringen;
2. De *waterschapbelastingen* slechts zeer *beperkt stijgen*. De waterschapslasten die Waterschap Amstel, Gooi en Vecht gezinnen in rekening brengt, stijgen in 2015 gemiddeld met 1,4%. Dat betekent dat een gemiddeld gezin met een eigen woning in 2015 slechts 4 euro meer betaalt dan in 2014. Met het kwijtscheldingsbeleid worden de minima ontzien;
3. Het waterschap en de uitvoerende organisatie Waternet zich innovatief inzetten voor een *duurzaam, klimaatbestendig leefmilieu*, een nog schoner oppervlaktewater en een *kringlooeconomie*, met optimale terugwinning van grondstoffen en energie;
4. De *samenwerking* met bewoners van het waterschap bij het peilbeheer en dijkversterkingsprojecten in de polders en tussen gemeenten en het Waterschap in de afvalwaterketen verder wordt verbeterd;
5. Het peilbeheer moet worden afgestemd op de functie die het gebied door provincies en gemeenten heeft toebedeeld gekregen. (Als dat 'natuur' is, prima, maar niet altijd boven wonen, werken en landbouw);
6. Er meer ruimte komt voor *waterberging*, zowel in de stad als daarbuiten, zodat extreme regenval *minder* tot *wateroverlast* leidt. Niet teveel water, maar ook *niet te weinig zoet* water;
7. De *verdroging* door het weglekken van water uit de Vechtplassen naar lager naastgelegen polders wordt *tegengegaan* en dat ook de uitdroging van de natuur in de hoge delen van het Gooi wordt tegengegaan;
8. Meer vaarwater beschikbaar komt voor de *recreatie* en doorvoer mogelijk blijft door te baggeren. Zoals ook de Vecht is gebaggerd, wordt de waterkwaliteit verder verbeterd. Meer oppervlaktewater als zwemwater, verbetering van de visstand. Natuurgebieden moeten ook toegankelijk zijn om van te genieten;
9. Overlast door *zwerfvuil* wordt *verminderd*, met name plastic zwerfvuil. Lozingen en vervuiling worden *aangepakt bij de bron*, bijv. lozingen van medicijnresten worden tegengegaan;
10. Waar mogelijk minder regels in de Keur (het regelboek van het waterschap), *"de samenleving, niet de overheid"*, meer vertrouwen in mensen, meer "ja, mits", dan "nee, tenzij". De ingezette lijn van een andere bestuursstijl, betere communicatie, toezicht en verantwoording bij het waterschap wordt doorgezet.

Werkgebied

Het peilbeheer is een belangrijke taak van het waterschap. Goed peilbeheer ondersteunt en versterkt de functie van het gebied: 'de functie wordt gefaciliteerd'. Wateroverlast moet worden voorkomen.

Voorwoord

Voor u ligt het verkiezingsprogramma 2015-2019 voor het waterschap Amstel, Gooi en Vecht. Op 18 maart 2015 zijn er twee verkiezingen: voor Provinciale Staten en voor de waterschappen. Het CDA vindt dat het waterschap een overheid moet zijn die zich zeer concreet voor de duurzame verbetering van de leefomstandigheden van mensen moet inzetten. Voor de veiligheid, voor schoon en voldoende zoet water. Om wateroverlast te voorkomen, voor een klimaatbestendige leefomgeving en voor een duurzaam watersysteem. Voor het CDA zijn de vier uitgangspunten gespreide verantwoordelijkheid, publieke gerechtigheid, solidariteit en rentmeesterschap ook in het bestuur van het waterschap belangrijke bakens.

Het waterschap is Nederlands oudste vorm van een bestuur. De noodzaak van samenwerking tussen de inwoners van het gebied stond eeuwenlang voorop: zonder samenwerking houdt niemand droge voeten. Natuur, landbouw, recreatie en bewoning komen in het werkgebied van waterschap Amstel, Gooi en Vecht steeds dichterbij elkaar en het veranderende klimaat eist ondertussen meer ruimte voor water. Deze uitdagingen vragen meer dan ooit de om samenwerking tussen inwoners, maatschappelijke verbanden en de overheid.

Het CDA is één van de partijen die de afgelopen jaren deel uit heeft gemaakt van het Algemeen Bestuur van waterschap AGV en het wil ook de komende vier jaar een rol van betekenis spelen. Onze motivatie onderscheidt ons van andere politieke richtingen, maar op concrete punten kunnen en willen we heel goed samenwerken met anderen. In de afgelopen 6 jaar is er uitvoering gegeven aan het coalitieprogramma 2009 – 2012 en aan het verlengde programma akkoord 2012- 2014. Wij kijken met tevredenheid terug op hetgeen in dit kader is bereikt, mede door de inzet van het Dagelijks Bestuurslid namens het CDA, Gerard Korrel. Daarbij denken we onder meer aan de uitvoering van het Waterbeheerplan AGV en de maatregelen verbonden aan de Kaderrichtlijn Water, de bodemsanering van de Vecht en de bouw van de uiterst moderne rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) Horstermeer en Hilversum en de bouw van de struvietinstallatie (voor de terugwinning van fosfaat) bij de RWZI West. Het Actieprogramma Veilige Waterkeringen is uitgevoerd met als resultaat dat de meest urgente secundaire waterkeringen (dijken) in 2015 op orde zijn. Daarnaast is 60 ha grootschalige waterberging gecreëerd om water meer ruimte geven, voordat het zelf die ruimte neemt. Het waterschap Amstel, Gooi en Vecht heeft daarmee de opgave uit Nationaal Bestuursakkoord Water (tussen Rijk, gemeenten en waterschappen) nagenoeg volledig gerealiseerd.

Ondanks deze stroom van activiteiten hebben we de ontwikkeling van de tarieven van de waterschapsbelastingen gematigd kunnen houden. In 2010 was de gemiddelde tariefstijging nog 3,4%. In de begroting 2015 is de gemiddeld tariefstijging 2%. De zuiveringsheffing is in de achterliggende periode 2010 -2015 met ongeveer 1,4% gestegen. De stijging van de watersysteemheffing wordt in diezelfde periode voor een steeds groter deel veroorzaakt door de forse bijdrage van AGV aan het nationaal Hoogwaterbeschermingsprogramma.

Ook in de nationale ontwikkeling van het waterbeheer heeft het waterschap Amstel, Gooi en Vecht een duidelijke rol gespeeld. Waternet, de beleidsvoorbereidende en uitvoerende organisatie van het waterschap AGV en de gemeente Amsterdam, heeft model gestaan voor de ambitie om nationaal €450

miljoen te verdienen door de samenwerking tussen gemeenten, waterschappen en drinkwaterbedrijven. Waternet is daarmee het eerste echte watercyclusbedrijf in Nederland.

Van het waterschap AGV en van Waternet mag een zorgvuldige en daadwerkelijk publieksgerichte communicatie worden verwacht, waarbij duidelijkheid over de plannen wordt gegeven. Het CDA heeft zich in de bestuursperiode 2008-2014 sterk ingezet voor een verbetering van het communicatiebeleid en voor een verbetering van de transparantie en verantwoording door het Stichtingsbestuur van Waternet aan het Algemeen Bestuur van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht.

Bij aanvang van de bestuursperiode bestond er in verscheidene polders in het gebied van waterschap AGV grote ongerustheid over de plannen van het waterschap. Door in te zetten op samenwerking met de bewoners werd er draagvlak voor het beleid gecreëerd. Voor de Horstermeerpolder wordt een nieuw peilbesluit genomen. Voor Groot Mijdrecht Noord hebben de betrokken overheden en bewoners samen met het waterschap het Pact van Polder trots getekend. Voor de Bethunepolder kwam er een nieuw watergebiedsplan. In de polder die is aangewezen voor calamiteitenberging, polder De Ronde Hoep hebben keukentafelgesprekken met de inwoners plaatsgevonden. Naast een schaderegeling zullen ook vooraf maatregelen in de polder worden genomen om schade te voorkomen. Door in te zetten op samenwerking werd steeds het onderlinge vertrouwen versterkt.

In het gebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht is de kwaliteit van het oppervlaktewater verder verbeterd. Zo is de Vecht gebaggerd, waarbij uit de rivier een grote hoeveelheid vervuild slib werd verwijderd. De Amsterdamse grachten zijn nu voldoende schoon om er grote zwemevenementen te kunnen organiseren, waaraan in 2012 zelfs toen nog prinses Maxima meedeed.

In 2014 heeft de OESO aandacht gevraagd voor verschillende thema's die in de komende jaren relevant zijn voor de watersector in Nederland. De door de Deltacommissaris voorgestelde Deltabeslissingen geven aan dat er de komende jaren zowel nationaal als regionaal nog veel werk verzet moet worden.

De uitdagingen van het waterschap liggen in het meer dan ooit voor de toekomst water- en klimaatbestendig maken van het beheersgebied van Amstel, Gooi en Vecht, waardoor wonen, werken en recreëren in dit zeer belangrijke deel van de Nederlandse delta tot in lengte van jaren wordt gegarandeerd. Daarvoor wil ook het CDA in het bestuur van het waterschap een belangrijke bijdrage leveren.

Wim Zwanenburg,

lijsttrekker voor het CDA bij de verkiezingen voor het bestuur van waterschap Amstel, Gooi en Vecht

Gebied en taken

Welke overheid doet wat met het water?

Het Rijk, provincies, gemeenten, waterschappen en andere partijen hebben allemaal hun eigen rol in waterbeheer. Zo is de Rijksoverheid verantwoordelijk voor de hoofdlijnen van ons waterbeleid. Waterschappen zijn op hun beurt verantwoordelijk voor de dijken, het peilbeheer, de kwaliteit van het oppervlaktewater en (soms) het beheer van de vaarwegen. Rijkswaterstaat beheert de grote rivieren en kanalen, het IJsselmeer, de Noordzee en de Waddenzee en de gemeenten zorgen voor de verwerking van regenwater en afvalwater via de riolering. Ten slotte zorgen de drinkwaterbedrijven voor de drinkwatervoorziening. Door onder andere de veranderingen in het klimaat wil de overheid Nederland beschermen tegen hoogwater, tegen overstromingen, en zorgen voor voldoende zoetwater.

Met het *Hoogwaterbeschermingsprogramma* werken Rijk en waterschappen intensief samen om Nederland te beschermen tegen overstromingen. Het Rijk en de waterschappen zijn overeengekomen dat de waterschappen meebetalen aan dit Hoogwaterbeschermingsprogramma, waar deze dijken (primaire waterkeringen) in het verleden geheel door het Rijk werden gefinancierd. De lastenverzwaring voor de waterschappen moet worden beperkt door doelmatiger beheer, besparingen in de (afval)waterketen en een betere samenwerking tussen waterschappen en gemeenten.

Het waterschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV) zorgt voor de aan- en afvoer van water, het waterpeil en de zuivering van afvalwater. AGV beheert ook de wateren, dijken, gemalen en sluizen. AGV heeft zijn taakuitvoering op een bijzondere manier georganiseerd. In samenwerking met de gemeente Amsterdam heeft AGV een gemeenschappelijke organisatie *Waternet* (voorheen DWR, de Dienst Waterbeheer en Riolering en het Waterleidingbedrijf Amsterdam) opgericht voor alle *uitvoerende* en *beleidsvoorbereidende* taken.

AGV Kerngegevens

- Oppervlakte: 70.000 ha
- Open water: 9.500 ha
- Gemeenten: 20
- Inwoners: ca. 1.300.000
- Rioolwaterzuiveringsinstallaties: 12
- Capaciteit van de rioolwaterzuiveringsinstallaties: 2.070.0000 v.e.'s (= vervuilingseenheden)
- Poldergemalen: 225
- Boezemgemalen: 1 (Zeeburg)
- Primaire waterkeringen, dijken, (in km) 55
- Regionale waterkeringen (in km) 570
- Niet-regionale (niet-direct waterkerende) dijken (in km) 471
- Waterkeringen/sluizen: 59
- Hoogste oppervlaktewaterpeil: -0,40 m NAP (Vecht, Amstel, Amsterdamse grachten)
- Laagste oppervlaktewaterpeil: -6,70 m NAP (Polder Groot Mijdrecht)

De toenemende taken van de waterschappen

Veranderende economische, politieke en milieumstandigheden hebben veel invloed gehad op de organisatie van het Nederlandse waterbeheer. Denk hierbij aan de schaalvergroting van de waterschappen (van 2650 naar 24). Meerdere polders in een watergebiedsplan heeft voordelen, maar ons water vraagt veelal om gebiedsgerichte oplossingen. Daarmee is er een natuurlijke grens aan schaalvergroting. Door de zeespiegelstijging, bodemdaling en de klimaatverandering komt het waterbeheer voor nieuwe uitdagingen te staan. Door klimaatverandering neemt de neerslag in intensiteit toe, maar er kunnen ook perioden van droogte voorkomen. Droogte kan een probleem zijn voor land- en tuinbouw, natuur, drinkwatervoorziening, industrie, energievoorziening en binnenvaart. Een langdurige periode van droogte kan zelfs leiden tot grotere problemen zoals de 'dijkdoorbraak' van de veendijk in Wilnis in de zomer van 2003. De bebouwing en bestrating in dorpen en steden zorgt ervoor dat regenwater veel meer in het riool terecht komt en niet in het grondwater. Dit is onder andere slecht voor de biodiversiteit.

De plaats van de waterschappen binnen de overheden

Het lokale bestuur van Nederland bestaat uit gemeenten en waterschappen. Waterschappen hebben een beperkte, specifieke zorgtaak voor de veiligheid, voldoende water en schoon water. Water doorsnijdt vaak bestuurlijke grenzen en vraagt lokaal om passende oplossingen. Begin 2014 prees de OESO de bestuurlijke organisatie van het Nederlandse waterbeheer, die zich steeds heeft aangepast aan nieuwe omstandigheden, en in het bijzonder de rol die de waterschappen daarin spelen. De OESO constateerde dat uitdagingen zoals klimaatverandering wel vragen om aanscherping van het waterbeleid en dat gewerkt moet worden aan vergroting van het 'waterbewustzijn' van de Nederlanders.

Verkiezingen

De bestuurlijke slagkracht van de waterschappen is door de schaalvergroting aanzienlijk vergroot. Dit heeft tevens geleid tot een vraag naar meer democratie en openheid in het waterschapsbestel. Als gevolg daarvan werd in de jaren '90 het waterschapsbestuur uitgebreid met de categorie 'ingezetenen'. Voor deze categorie werden verkiezingen georganiseerd. Op 18 maart 2015 vinden de waterschapsverkiezingen plaats, tegelijk met de verkiezingen voor Provinciale Staten. Het CDA doet aan beide verkiezingen mee.

De zetels van het Algemeen Bestuur van het waterschap zijn verdeeld over vier categorieën van belanghebbenden:

- ingezetenen (algemene taakbelangen)
- eigenaren van ongebouwde onroerende zaken, niet zijnde natuurterreinen
- eigenaren van natuurterreinen
- eigenaren van bedrijfsgebouwen

De verkiezingen op 18 maart zijn voor de ingezetenen en daarbij worden 23 van de 30 zetels verdeeld. De vertegenwoordigers van de overige drie categorieën, de specifieke belangen, worden aangewezen door verschillende organisaties zoals de Kamer van Koophandel, LTO Nederland (Land- en Tuinbouworganisatie Nederland) en de vertegenwoordigers van natuurterreinen.

Na de waterschapsverkiezingen in november 2008 werd door de verschillende partijen in het Algemeen Bestuur onderhandeld over een coalitieprogramma, het 'Beleidsprogramma Waterschap Amstel, Gooi en Vecht 2009-2013' en de vorming van een Dagelijks Bestuur. Het CDA maakt sindsdien samen met 4 andere partijen deel uit van de coalitie, van het Dagelijks Bestuur van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht. Vanwege uitstel van de waterschapsverkiezingen in 2012 werd onderhandeld over het 'Verlengd Coalitieakkoord 2013-2015'.

Wat wil het CDA voor waterschap Amstel, Gooi en Vecht?

Samen leven met water, want zonder water geen samenleving. Water is essentieel voor leven. Voor inwoners, ondernemers, maar ook voor flora en fauna die in onze regio zo mooi is. Voor de toekomst van onze kinderen en de wereld waarin zij leven, voelt het CDA zich verantwoordelijk voor een goede waterbalans in onze regio. Niet te veel water, waardoor we natte voeten krijgen, maar ook niet te weinig. Belangrijk daarbij is de beheersing van het water op een manier die bescherming biedt, veiligheid biedt èn duurzaam is. Hierdoor wordt de natuur versterkt, kunnen ondernemers hun boterham verdienen en wordt ons land beschermd tegen het wassende water. De rekening hiervoor moet niet worden doorgeschoven naar generaties na ons. Water in balans dus!

1. De waterschappen vormen een belangrijke functionele bestuurslaag met duidelijke taken voor de waterhuishouding. Er is internationaal bewondering voor de rol die waterschappen in Nederland spelen. Het CDA wil dat graag zo houden.
2. Door nieuwe wateropgaven zoals zeespiegelrijzing, klimaatverandering, bodemdaling en de kwaliteit van water moeten in de regio veel maatregelen worden genomen. Hierin ziet het CDA een belangrijke rol voor de waterschappen. Door hun gebiedskennis en decentrale betrokkenheid zijn de waterschappen bij uitstek in staat om deze maatregelen aan te pakken.
3. Het CDA blijft voorstander van een eigen belasting- en heffingsinstrument van het waterschap. Het waterschap moet zich primair richten op haar kerntaken, waarbij veiligheid voorop staat. Pas daarna komen neventaken, zoals recreatie.
4. Veel werk van het waterschap heeft impact op het leven van mensen en van andere organisaties. Samenwerking van de waterschappen met alle betrokkenen in een gebied is noodzakelijk. Deze betrokkenen moeten daadwerkelijk worden betrokken bij beslissingen!
5. Het CDA is gebrand op een transparante verantwoording aan de bewoners, de ingezetenen van het waterschap en aan alle andere belanghebbenden en gebruikers. Doelmatigheid, doeltreffendheid en rechtmatigheid zijn daarbij de leidende begrippen. Het CDA zet zich in voor een goed communicatiebeleid en een goede voorlichting van het waterschap.

Ook in stedelijk gebied moet er voldoende ruimte zijn voor waterberging, afvoer om wateroverlast te voorkomen.

Water beheren doen we samen

Het CDA kiest voor de samenleving, niet de overheid. Dat betekent dat de overheid naast de inwoners staat in plaats van tegenover hen. Wij willen een samenleving waarin de inwoners zoveel mogelijk zelf bepalen. Ook bij wateropgaven wil het CDA inwoners vanaf het begin betrekken bij de oplossingen. Het CDA wil geen autoritaire wijze van bestuur. Het ophalen van kennis van inwoners en instellingen leidt tot duurzamer oplossingen. Samenwerking is geen doel op zich, maar een manier van werken. Het CDA is voor praten met betrokkenen in plaats van over betrokkenen. Samenwerking zorgt voor betere besluiten nemen en vergroot draagvlak voor de uitvoering van projecten. Samenwerken met andere organisaties en belangengroepen leidt daarnaast ook tot efficiënter werken en kostenverlaging. Door de complexiteit en technische begrippen is communicatie vaak lastig. Daarom is extra inzet nodig in de communicatie naar de burgers en bedrijven.

Door intensieve samenwerking in de afvalwaterketen tussen waterschappen en gemeenten wordt geprobeerd een stijging van de waterschapbelastingen te matigen. In Amsterdam werkt het waterschap al geheel samen met de gemeente (via Waternet) op het gebied van de riolering en de rioolwaterzuivering (afvalwaterketen). In veel andere gemeenten kan de efficiency nog toenemen door een betere samenwerking. De *Watertoets* is een instrument dat er voor zorgt dat bij alle ruimtelijke plannen aandacht is voor de kwaliteit en kwantiteit van water. De *Watertoets* is verplicht voor alle overheden die waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten hebben. De *Watertoets* bepaalt bijvoorbeeld dat er voldoende ruimte moet zijn voor waterberging om wateroverlast te kunnen voorkomen.

1. Het CDA wil dat het waterschap bij nieuwe plannen samenwerkt met inwoners, ondernemers en hun organisaties en hen aan de voorkant betreft bij waterschapsprojecten om te zorgen dat deze meer draagvlak verkrijgen en er minder procedures tegen het waterschappen worden aangespannen.
2. Door het koppelen van projecten zorgt het waterschap tegelijkertijd voor kostenreductie en verbetering van de kwaliteit van de leefomgeving.
3. Samenwerking tussen bedrijfsleven, agrarische sector, kennisinstututen en overheid moet leiden tot innovatieve oplossingen voor watervraagstukken en tot slimme en goedkopere oplossingen. Hierdoor kan de uitvoering van de publieke watertaken efficiënter en beter worden uitgevoerd.
4. Internationale samenwerking kan worden verbeterd door een betere uitwisseling van gegevens. Het CDA vindt het belangrijk dat het waterschap een bijdrage levert aan de internationale samenwerking door de inzet van Wereldwaternet.
5. Minder regels en ruimte aan initiatieven vanuit de samenleving: samenwerking met gemeenten en het gebruik maken van kennis en het innovatieve vermogen van particulieren, kan tot goedkopere en duurzame oplossingen leiden. Als mensen iets willen realiseren, moet daar in principe ruimte voor zijn tenzij andere belangen, zoals veiligheid, voorgaan. De Keur, het grote 'regelboek' van het waterschap, mag geen knellend verbodsboek zijn! Het CDA vindt dat de Keur (het normbeeld van het AGV voor het waterbeheer) geactualiseerd moet worden zodat de regeldruk kan worden verminderd en effectieve handhaving kan plaatsvinden.

6. Het vergroten van het 'waterbewustzijn' onder jongeren door het waterschap, onder meer door educatie met gastlessen op scholen door waterschapbestuurders.
7. AGV en Waternet moeten mogelijkheden aanbieden voor het volgen van een maatschappelijke stage voor middelbare scholieren.
8. Jongeren moeten meer betrokken worden bij het water en waterbeheer van ons land. Om dit mogelijk te maken wil het CDA dat jongeren uit het waterschap Amstel, Gooi en Vecht deel kunnen nemen aan het Nationaal Jeugdwaterschapsbestuur. Dit bestuur bestaat uit een groep van ruim 20 jongeren die meedenken over het waterbeheer van Nederland. Het CDA is voor de instelling van een Jongerenpanel voor het bestuur van het waterschap van Amstel, Gooi en Vecht.
9. Het CDA is voor het handhaven van de Watertoets.
10. Het CDA vindt dat het waterschap effectief en efficiënt met andere overheden moet samenwerken, met name in de afvalwaterketen (riolering en rioolwaterzuiveringsinstallaties).
11. Voor het opstellen van 'stedelijke' waterplannen en waterplannen voor de bebouwde kom, is samenwerking met alle gemeenten van belang. Hierin wordt geregeld hoe het watersysteem op orde wordt gebracht en/of gehouden en hoe wateroverlast kan worden voorkomen.

Veiligheid en droge voeten

Dijkverzwaringen

De afgelopen jaren heeft het waterschap een groot aantal dijkverzwaringenprojecten uitgevoerd om de sterkte van de dijken op orde te brengen. Omwille van de veiligheid en stabiliteit zullen in het waterschap AGV nog een aantal dijken verstevigd moeten worden.

1. Bij de dijkversteviging moet de cultuurhistorische waarden, bomen en huizen worden meegewogen. Voor het CDA betekent dat, dat goedkoopste oplossing niet altijd de beste is. Hierbij zullen gezichtsbepalende bomen of andere cultuurhistorische elementen vaak sneuvelen. Per dijkvak zal steeds moeten worden gezocht naar de meest optimale aanpak.
2. Het CDA is voorstander voor het bepalen van de keuze van aanpak in samenspraak met belangenorganisaties en individuele belanghebbenden. Daarbij moet ook de kostencomponent (mede)bepalend zijn.

Bemaling

AGV is verantwoordelijk voor het baggeren van de hoofdwatgangen en een groot deel van de vaarwegen in haar beheersgebied. In al deze watgangen dient een minimale diepte te worden gehandhaafd. Allereerst om ervoor te zorgen dat water snel genoeg kan worden afgevoerd naar het boezemsysteem en dan naar de Rijkswateren. Bovendien is voldoende diepte een voorwaarde voor een goede waterkwaliteit. Om het vaarverkeer probleemloos te laten verlopen dienen de vaarwegen diep genoeg te zijn.

3. Watgangen moeten breed en diep genoeg zijn om de aan- en afvoer van water goed aan te kunnen.
4. Om de veiligheid van een gebied te kunnen garanderen is het voor het CDA van belang dat er voldoende bemalingscapaciteit is in het boezemgebied en de poldergebieden.

Boezemkaden en Polderkaden

Het waterschap Amstel, Gooi en Vecht heeft in 2012 een gedetailleerde toetsing uitgevoerd van alle waterkeringen. Deze is goedgekeurd door de provincies. Dit betekent dat bij AGV de dijken op orde zijn. Toch blijft onderhoud voortdurende monitoring noodzakelijk.

5. Het CDA vindt dat de afmetingen van de dijken moeten voldoen aan de eisen ten aanzien van hoogte en stabiliteit van de betreffende kaden die door de provincie worden vastgesteld.

Onderhoud

Het is van het grootste belang voor veiligheid en droge voeten in alle gebieden dat bestaande waterwegen/plassen worden onderhouden om de bestaande en natuurlijke waterbergingscapaciteit in stand te houden. Deze zorgplicht geldt voor burgers, gemeenten en natuurorganisaties.

6. Om toekomstige wateroverlast in de woonkernen te voorkomen moet achterstallig onderhoud met kracht ter hand moet worden genomen (het gemaal Zeeburg, baggeren, onderhoud/schoonmaken van sloten en watergangen).

Veiligheid, rampen en calamiteiten

7. In verband met de mogelijkheid van rampen en calamiteiten worden er in ons land veiligheidsregio's ingevoerd. Het CDA vindt het vanzelfsprekend dat waterschappen als medeoverheden in deze regio's volwaardig participeren.
8. Calamiteitenplannen moeten ook wat het water betreft geoefend worden.

Watergangen moeten breed en diep genoeg zijn om de aan- en afvoer van water goed aan te kunnen. Bewoners en terreinbeheerders zijn zelf verantwoordelijk voor het schoonhouden van sloten die grenzen aan hun grondgebied. Waterschap Amstel, Gooi en Vecht laat met de jaarlijkse Schouw controleren of sloten, vaarten en duikers (buizen tussen sloten) vrij zijn van vuil en waterplanten en of de waterkwaliteit op peil blijft. Het CDA is tegen moerasvorming die de afvoer van water in de weg staat en tot wateroverlast leidt.

Duurzaamheid

Het CDA vindt dat het werk van het waterschap dient bij te dragen aan een duurzame samenleving. We kiezen daarom voor de lange termijn boven de korte termijn. Het CDA is voorstander van een kringlooeconomie, een economie waarin milieuvervuiling wordt tegengegaan, verspilling van grondstoffen en water wordt beperkt en de leefbaarheid wordt verbeterd. Om deze duurzame ontwikkeling mogelijk te maken moet het waterschap investeringen en samenwerking in (nieuwe) netwerken gericht op duurzame innovaties op basis van gedeelde belangen bevorderen. De energieopwekking moet zoveel als mogelijk plaatsvinden door het gebruik van hernieuwbare bronnen. Waterschappen kunnen energie opwekken door riolslib te vergisten. Daar komt biogas bij vrij dat gebruikt wordt om elektriciteit op te wekken. Het hergebruik van grondstoffen uit afvalwater moet nog meer centraal komen te staan. Bij het streven naar een duurzame samenleving kan ook meer aandacht worden besteed aan de beleving van water en duurzame waterrecreatie.

Op basis van bovengenoemde uitgangspunten wil het CDA de komende vier jaren de volgende doelen realiseren:

1. Samen met ondernemers wordt hergebruik van afvalwater gestimuleerd. Het gezuiverde afvalwater of rioolwater moet aan steeds hogere normen voldoen. Het effluent kan dan gebruikt worden om het stedelijk watersysteem (sloten, vijvers, vaarten en grachten) door te spoelen, zodat een 'waterkringloop' ontstaat en de kwaliteit van het oppervlaktewater verbetert. Kroosvorming en blauwalg kunnen hiermee worden bestreden.
2. Er moet meer energie uit de zuivering van afvalwater gehaald worden en grondstoffen moeten worden teruggewonnen zodat die op de markt rendabel kunnen worden gemaakt, vermarkt kunnen worden. Rioolwaterzuiveringsinstallaties worden op die manier een Energiefabriek.
3. Omdat medicijnresten een steeds groter probleem gaan vormen bij waterzuivering is aanpak bij de bron nodig. Achteraf verwijderen van medicijnresten wordt onbetaalbaar. Door aantrekkelijke inleverprogramma's te maken wordt bewustwording bij burgers gestimuleerd. Samenwerking met ziekenhuizen, bijvoorbeeld door installatie van een pharmafilter zoals bij het AMC in Amsterdam, moet leiden tot minder lozing van medicijnresten in het afvalwater.
4. Maatwerkoplossingen dienen ervoor te zorgen dat landbouw, industrie en burgers efficiënter gebruikmaken van (drink)water.
5. Water is om van te genieten. Daarom moeten maatschappelijke en commerciële initiatieven er voor zorgen dat meer mensen bestaande natuur rondom water ervaren en beleven. Het CDA is niet voor natte natuur waarbij de mens op afstand wordt gehouden.
6. Het resterende open landschap heeft in ons dichtbevolkte gebied zijn waarde en daarom moet er zuinig worden omgegaan met de poldergebieden.
7. Zwerfafval heeft negatieve effecten voor ons water, daarom moet zwerfafval langs waterkanten intensiever worden aangepakt. Daarbij past een herhaaldelijk uitgevoerde publiciteits- en bewustwordingscampagne, maar ook de handhaving moet geïntensiveerd worden. Vervuilers moeten worden aangesproken op hun gedrag en dienen te worden beboet.

Algemeen

Het waterschap van AGV is belast met het peilbeleid in zijn gebied. Het peilbeleid betreft de vaststelling en regeling van het waterpeil in de polders. Dit peilbeleid moet passen in het beleid van de gemeenten, provincie, het rijk en zelfs Europa met betrekking tot de ruimtelijke ordening (en natuur). Op het terrein van de ruimtelijke ordening weegt de provincie alle belangen tegen elkaar af. Het resultaat staat in de provinciale ruimtelijke structuurvisie. De gemeenten zijn verplicht een bestemmingsplan voor hun gebied vast te stellen, waarbij rekening moet worden gehouden dat water het eerste ordenende principe bij locatiekeuze is (de Watertoets). Het bestuur van het waterschap legt de gewenste waterpeilen vast in peilbesluiten.

Om het geschikte peil te handhaven houdt het Waterschap enkele honderden gemalen, gemaaltjes en stuwen in werking. Vanwege de voortgaande bodemdaling moet een peilbesluit periodiek (eens in de 10 jaar) worden geactualiseerd om de functie blijvend te faciliteren. Het lastige is dat de verschillende gebruiksfuncties (wonen, natuur, recreatie en landbouw) vaak tegenstrijdige belangen hebben. Zo wil de landbouw vaak een lager peil en vereist de natuur een hoger peil. Goed peilbeheer ondersteunt en versterkt de functie van het gebied: 'de functie wordt gefaciliteerd'. Wateroverlast moet worden voorkomen. Via het peilbeheer, 'het 'opzetten van water' of het nathouden kan de bodemdaling (inklinking) worden tegengegaan en de verzilting worden beperkt. Met de nieuwe informatietechnologie zijn we in staat de waterpeilen in onze plassen en polders tot op de centimeter nauwkeurig te handhaven, al zorgt de hevige en toenemende neerslagintensiteit wel voor tijdelijke fluctuaties van het waterpeil.

Onder natuurlijke omstandigheden hebben de meeste wateren een natuurlijk, fluctuerend peil. Het natuurlijke peil is het resultaat van neerslag en verdamping, (van kwel en wegzijging): in de zomer lager, in de winter hoger. Tegenwoordig komt zo'n flexibel peil nog maar weinig voor. Meestal wordt met de inzet van gemalen een vast of omgekeerd peilbeheer gehanteerd ('s winters laag, 's zomers hoog), dat vooral is ingegeven door verschillende gebruiksfuncties, zoals wonen, recreatie, natuur en landbouw. Het overtollige water wordt in natte tijden de polder uitgemaal. Maar als het waterpeil in droge tijden verder weg wil zakken, wordt er water van elders, zogenaamd 'gebiedsvreemd water', soms ontdaan van voedingsstoffen (nutriënten), onze polders in geleid, ingelaten, om het waterpeil in stand te houden en bijvoorbeeld de landbouw van voldoende zoet water te voorzien.

Sommige waterbeheerders pleiten voor een 'terugkeer naar de natuur', voor herstel van natuurlijke fluctuaties in waterpeilen die door neerslag en verdamping worden gestuurd (flexibel peilbeheer). Flexibel peilbeheer zou een goed effect hebben op de ecologie. Het toestaan van natuurlijke fluctuaties zou ook een kostenefficiënte maatregel zijn om enerzijds de ecologische waterkwaliteit te verbeteren (en daarmee de doelstellingen van de Europese Kaderrichtlijn Water) en anderzijds de ontwikkeling van oevervegetatie en verlanding te bevorderen. Tevens zou dat flexibel peilbeheer leiden tot minder 'gesleep van water', wat resulteert in een additionele kostenbesparing voor inlaat, defosfatering en bemaling. Het flexibel waterbeheer stuit echter ook op maatschappelijke weerstand omdat belanghebbenden vinden dat de fluctuaties te groot worden en 'de functie bedreigen'. Een te laag peil in de plassen zou de recreatievaart kunnen belemmeren. Ook extra baggeraanwas kan een nadelig gevolg zijn van flexibel peilbeheer.

1. Er moet bij het peilbeheer onderscheid worden gemaakt tussen de verschillende gebieden en grondsoorten (veengrond, kleigrond). Uitgangspunt voor het CDA is: "peil volgt functie" (de functie wordt gefaciliteerd).
2. Het waterschap moet bij het vaststellen van waterpeilen rekening houden met verschillende belangen en met hen overleggen.
3. Peilbesluiten moeten snel worden uitgevoerd en actueel gehouden worden, gelet op de financiële belangen.
4. Vooral in de veenweidegebieden kan er een verschil zijn tussen het zomerpeil en het winterpeil. Het zomerpeil kan hoger zijn dan het winterpeil omdat in de lente en de zomer er meer verdamping is dan er regen valt. Bij natte periode in de lente en de zomer is het een goede zaak als het waterschap (tijdelijk) op het (lagere) winterpeil overschakelt waardoor de waterbergingscapaciteit toeneemt.
5. Om ongelijkmatige bodemdaling tegen te gaan moet het waterschap grote ('robuuste') peilvakken nastreven. Daarbij kan onderwaterdrainage toegepast worden als de drooglegging ligt tussen 35 en 60 cm.
6. Ook in droge perioden dient er voldoende water beschikbaar te zijn.
7. De mogelijkheid van lokale afwijkingen van het peilbesluit moet worden openhouden (onderbemalingen, hoogwater sloten of afzonderlijke peilgebieden). Een zogeheten 'robuust peilbeheer' (één systeem, zonder onderbemalingen) is ook in deze gebieden niet altijd te realiseren.
8. Om te voorkomen dat waterbergingscapaciteit verloren gaat en dat oevers afkalven wil het CDA het zogenaamde flexibel peilbeheer slechts terughoudend inzetten.

Veenweidegebied

Veen bestaat grotendeels uit plantaardig materiaal. Zoals elk organisch materiaal verteert veen ook. Als de bodem geschikt moet worden gemaakt of gehouden voor agrarisch gebruik, of woningen moet het grondwaterpeil soms worden verlaagd. Dit heeft tot gevolg dat bodemdaling optreedt. Vooral het veenweidegebied is erg gevoelig voor bodemdaling. Het veenweidegebied vinden we vooral in het Groene Hart. Hier treedt gemakkelijk bodemdaling op, wat grote gevolgen heeft. In de veenweidegebieden functioneert het huidige peilbeleid goed. Het invoeren van een flexibel peil kan daar leiden tot slappe oevers, ongewenste afkalving en een drastische neergang in waterbergingscapaciteit.

9. Om de maaiveldafval af te remmen moet er een norm voor drooglegging van gemiddeld 60 cm per peilgebied gehanteerd worden, waarbij maatwerk mogelijk is. Dit is ook de norm die de provincies Noord-Holland, Zuid-Holland en Utrecht hanteren.
10. Bij de bepaling van de gebiedsgemiddelde drooglegging dienen de percelen die zijn opgehoogd voor de aanleg van infrastructuur niet meegeteld te worden.
11. Bij het behoud van het veenpakket in de polders zijn er de laatste jaren wat innovatieve ontwikkelingen zoals onderwaterdrainage, die mede wordt ontwikkeld door agrarische kennis centra ontwikkeld. Het waterschap AGV moet deze kennisontwikkeling ondersteunen.

Uitgeveende polders en droogmakerijen

We moeten zuinig zijn op de droogmakerijen omdat deze polders een grote culturele, landschappelijke en economische waarde vertegenwoordigen. De bodemdaling in deze gebieden is minimaal. Dit komt door de kleilaag. Daarom is hier een grotere drooglegging mogelijk.

12. Bij drooglegging moet rekening worden gehouden met zoute kwel (verzilting). Het CDA is er voorstander van dat onderzoek wordt gedaan naar ontzilting van brakke kwel.

Natuurgebieden

Natuurgebieden hebben meestal een hoger waterpeil nodig dan weilanden en bebouwde grond. Met een wat hoger of flexibel peil wordt water gespaard voor drogere perioden. Zo kan de aanvoer van water van elders worden voorkomen of beperkt. Water van andere kwaliteit heeft namelijk invloed op de natuur.

13. Om te komen tot een goed peilbeheer in natuurgebieden zal het waterbeheer in goed overleg met de betreffende natuurbeheerder moeten worden gevoerd, waarbij aandacht moeten worden besteed aan de het beperken van de inlaat van gebiedsvreemd water.
14. Bij conflicterende situaties dient een brede afweging van belangen plaats te vinden. Het CDA is van mening dat verbetering van de Ecologische Hoofdstructuur, in overleg met de betrokken grondeigenaren moet worden nagestreefd. Bij wateroverlast kan water worden vastgehouden in natuurgebieden.

Schaliegas en –oliewinning en water

In het werkgebied van waterschap Amstel, Gooi en Vecht zijn geen (proef)boringen naar schalieolie en schaliegas voorzien. Het CDA AGV is geen voorstander van de winning van schaliegas. Er is op dit moment nog teveel onduidelijkheid over de risico's van schaliegaswinning voor de veiligheid en de waterkwaliteit. Het CDA is niet principieel tegen de winning van schaliegas, maar vindt wel dat dit veilig en schoon moet gebeuren. Onze drinkwatervoorziening mag in geen geval in gevaar komen. Er moeten eerst goede waarborgen zijn voor de veiligheid van onze drinkwatergebieden en natuurgebieden voordat er schaliegas- en oliewinning kan plaatsvinden. Denk hierbij ook aan warmte opslag.

Schaliegas mag de overgang naar een duurzame energievoorziening niet belemmeren. Ook moet er ook voldoende draagvlak voor de boringen zijn onder de bevolking. Voor een goede besluitvorming over het winnen van schaliegas vindt het CDA dat er eerst een brede discussie over nut en noodzaak gevoerd moet worden. Het is bovendien raadzaam eerst goed te kijken naar ervaringen met schaliegaswinning in andere landen, zodat we daar van kunnen leren. Om die reden zouden er de komende jaren ook nog geen proefboringen moeten plaatsvinden.

Het CDA meent bovendien dat het in West-Nederland niet voor de hand ligt ondergrondse (mijnbouw)activiteiten te ondernemen die de kans op bodemdaling verder vergroten. Schaliegas- en schalieoliewinning vergt het slaan van veel boorputten die leiden tot grootschalige aantasting van het landschap.

15. Het CDA is tegen proefboringen naar schaliegas in het werkgebied van waterschap Amstel, Gooi en Vecht.

Met het baggeren van de Vecht is de waterkwaliteit verder verbeterd.

16.

Water in beweging

Wateraanvoer

In droge perioden laat het waterschap water in van buiten het gebied. In de extreem droge zomer 2003 werd water ingelaten vanuit het IJmeer via de boezem van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht. Dat water moet van goede kwaliteit zijn voor de landbouw. De zouttong vanuit het Noordzeekanaal mag niet verder oprukken.

1. Het CDA wil de mogelijkheden om IJmeer-water in te laten, verbeteren.
2. De zouttong vanuit het Noordzeekanaal mag niet verder oprukken. Daarom pleit het CDA voor maatregelen (tegendruk, afvoer van zoet water) om dit te voorkomen.

Waterberging

In AGV wordt al jaren gesproken over het herinrichten van locaties voor waterberging. Bij waterberging gaat het om twee soorten wateropgaven:

3. Wateropgaven ter voorkoming van wateroverlast (hoog water) en calamiteiten (bijv. bij een dreigende dijkdoorbraak). Als een polder voor calamiteitenberging wordt ingezet, kan er overtollig water worden ingelaten zodat het boezempeil niet langer stijgt. Een dreigende overstroming die elders meer schade kan veroorzaken wordt hierdoor afgewend.
4. Wateropgaven gericht op watertekort of waterkwaliteit (in droge tijden). Deze vragen om structurele extra ruimte voor water, bijvoorbeeld door verbreding van watergangen of toelaten van grotere peilfluctuatie in de polders. Het CDA wil een afweging maken van de zeer hoge kosten tegenover de mogelijke schade door verdroging.

AGV heeft vastgesteld dat ruimtelijke doorwerking van deze wateropgaven in het beheersgebied van het waterschap hoogstens zou resulteren in een nevenfunctie waterberging, nergens in een hoofdfunctie.

5. Waterproblemen moeten zoveel mogelijk worden opgelost waar ze ontstaan. Wij vinden fijnmazige oplossingen (zoals verbreden van sloten) de voorkeur genieten boven grootschalige waterberging. De uiteindelijke keuze van de benodigde maatregelen vindt plaats in samenwerking met de streek in het verdere proces van regionale uitwerkingen en is dus maatwerk per gebied.

Een waterschap kan echter geen functiewijziging van gronden doorvoeren. Als het Waterschap AGV een wijziging van de functie mogelijk of noodzakelijk acht, zal het hiervoor de provincie en de betreffende gemeente van moeten overtuigen.

In het gebied van het waterschap is in principe voldoende waterberging aanwezig, waarvan 40% in het boezemgebied en 60% in het poldergebied. Het CDA is van mening dat dit – wanneer het peilbeheer goed wordt uitgevoerd – voldoende is om ook in natte tijden het te veel aan water op te vangen. Er is

geen grootschalige waterbergingsopgave meer in het beheergebied van AGV. De polder De Ronde Hoep heeft de functie calamiteitenberging.

6. De inzet van De Ronde Hoep als calamiteitenpolder moet worden geminimaliseerd door extra maatregelen in de boezem van de Amstel. Er moet volgens het CDA door AGV actief worden gezocht naar kleinschalige berging per gebied/polder, om druk op de boezem weg te nemen. De kosten en baten van extra bergingslocaties moeten in elk geval te voren duidelijk zijn en tegen elkaar worden afgewogen.

Steden moeten anders ingericht worden. De afvoer van regenwater na een flinke hoosbui is vooral in grotere gemeenten en steden een probleem. Water kan nauwelijks weglopen door bestrating en bebouwing. Er is te veel verstening en 'verharding', te veel asfalt. Bij de bouw van steden en dorpen meer rekening worden gehouden met het opvangen van regenwater. Het CDA streeft er naar om ook in stedelijke gebieden, waar het waterbergend vermogen gering is, meer waterberging te realiseren. Bijvoorbeeld tijdelijke waterpleinen, water in parkeergarages of groene daken. Meer ruimte dus voor 'stedelijke waterberging'.

7. Om het draagvlak voor waterbergingsplannen te vergroten, maakt het CDA zich hard voor deugdelijke schaderegelingen bij planvorming, die in voorkomende gevallen in samenspraak met belangenorganisaties wordt opgesteld en waarbij rekening wordt gehouden met individuele belanghebbenden.

Opvang van regenwater en het tegengaan van verdroging in natuurgebieden

Het afkoppelen van de riolering en van de opvang van regenwater op verhard oppervlak is een ontwikkeling die de laatste jaren steeds meer plaatsvindt in de Nederlandse rioleringsstelsels. Regen die op het dak van een woning, een schuur of een bedrijfsgebouw valt, loopt nu vaak via de regenpijp naar de riolering. Ook het water dat op de verharde weg valt wordt veelal via het riool afgevoerd. De verdroging van natuurgebieden zoals het Goois Natuurreservaat neemt daarom toe. Het afkoppelen van afvoersystemen voor het regenwater en het riool en het infiltreren van het schone regenwater in de bodem kan een bijdrage leveren in het tegengaan van de verdroging. De regenpijp moet aangesloten worden op een infiltratievoorziening en het water moet men kunnen bezinken in de bodem. De riolering en de rioolwaterzuiveringsinstallatie worden zo minder belast en het schone regenwater gaat terug de natuur in. De natuurlijke kringloop van regenwater wordt hersteld en de wateroverlast in het stedelijk gebied (bebouwde kom) wordt verminderd. Het afkoppelen voorkomt onnodige belasting van riolering, waterzuivering en oppervlaktewater met regenwater en zorgt voor een natuurlijke aanvulling van het grondwater.

In nieuw aan te leggen woonwijken en industrieterreinen kan het voordeliger zijn om regenwater afzonderlijk af te voeren en niet af te voeren via het riool. Maar in al bebouwd gebied is dit meestal niet het geval. Beleid om regenwater snel en grootschalig af te koppelen, is erg duur en de kosten kunnen aanzienlijk hoger uitvallen dan de baten. Bij nieuwbouw en in individuele situaties kan afkoppeling wel degelijk financieel aantrekkelijk zijn. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer door afkoppeling van regenwater de bouw of vervanging/uitbreiding van zuiveringsinstallaties kan worden voorkomen of uitgesteld. Tot de baten kunnen ook het voorkomen van saneringskosten van riooloverstorten worden gerekend. Dit betekent dat per situatie moet worden berekend welke optie maatschappelijk de beste is. Het infiltreren van regenwater kan gecombineerd worden met het plaatsen van een regenton. Het water wordt dan opgevangen in de regenton en stroomt van daaruit naar de infiltratievoorziening of in de tuin.

8. Het CDA staat positief tegenover het scheiden van hemelwater (regenwater) en afvalwater. Dit scheiden moet echter wel doelmatig gebeuren. Projecten moeten met een kosten-batenanalyse worden getoetst. Voorkomen moet worden dat dergelijke projecten tot een enorme lastenontwikkeling voor de ingezetenen leiden.
9. Om regenwater ook bij nieuwe huizen op te kunnen vangen, pleit het CDA voor een regenput of ton in de tuin bij nieuwbouwprojecten. Om dit mogelijk te maken kunnen deze projecten gericht worden gesubsidieerd. De waterschappen moeten samen met gemeenten, de provincies en de rijksoverheid het gebruik van regenputten en regentonnen stimuleren.

De recreatieve functie van water

Oeverrecreatie en watersport staan garant voor een substantieel deel van onze economische activiteiten. Watersport kan door geluid en afvalproducten echter ook milieubelastend zijn. Deze belasting dient d.m.v. relevante regelgeving en handhaving te worden vermindert en zo mogelijk voorkomen. Veel vaarwegen en daarlangs gelegen objecten hebben eveneens een grote cultuurhistorische waarde. Het waterschap AGV moet zijn best doen de beleving daarvan te optimaliseren.

De verantwoordelijkheden voor de aanleg en het beheer van recreatieve voorzieningen in en langs vaarwegen, evenals het vaarwegbeheer zelf, zijn erg versnipperd. AGV is primair verantwoordelijk voor het stand houden van en voldoende bevaarbaar houden van de watergangen voor de waterrecreatie. Daarnaast is AGV verantwoordelijk voor de vergunningverlening voor afmeren en (afmeer)voorzieningen. Het beheer en onderhoud van openbare voorzieningen zoals aanlegplaatsen voor recreatief gebruik, kano-uitstapplaatsen en trailerhellingen ligt veelal bij gemeenten, provincies, recreatieschappen of natuurorganisaties, en in een aantal gevallen bij het AGV. Daar waar sprake is van commerciële exploitatie is de rol van AGV beperkt tot die van het scheppen van voorwaarden. Het beheer en onderhoud zullen waar mogelijk door andere partijen (jachthavens, recreatieschappen, gemeenten) worden gedaan. Door recreatieondernemers goed over waterbeheer en -ecologie, natuur en landschap te informeren of op te leiden, kunnen zij die informatie weer overdragen aan hun gasten, de bezoekers van het gebied. Wanneer haalbaarheidsonderzoek vervolgens uitwijst dat de natuurwaarde niet te veel wordt aangetast door recreatief gebruik dan vindt het CDA dat de toegankelijkheid van vaarten voor motorvaartuigen, kanovaart en schaatsers moet worden opengesteld. Dergelijke haalbaarheidsstudies moeten er ook toe kunnen leiden dat dijken in het werkgebied van AGV worden opengesteld voor fietsers en/of wandelaars. Soms zijn recreatieve- en natuurbelangen niet met elkaar verenigbaar. Waar mogelijk kunnen dijken ecologisch beheerd worden, zodat een bloemrijk landschap ontstaat.

10. Dijken moeten zoveel mogelijk worden opgesteld voor wandelaars en fietsers indien de natuurwaarden niet worden aangetast. Voor het CDA weegt het belang van niet-milieubelastende waterrecreatie even zwaar als natuurbelangen.
11. Het CDA in het waterschap Amstel, Gooi en Vecht vindt dat de waterschappen verantwoordelijk moeten worden voor het zwemwater. Het CDA wil extra inzet voor de bestrijding van blauwalg.
12. Bij overdracht van taken op het gebied van waterbeheer aan het waterschap, moet speciale aandacht worden gegeven aan de beschikbaarheid van voldoende middelen voor onderhoud en verbetering van het recreatieve vaarwegennet.

TOEGANG
ART. 461 WETB.
V. STRAFRECHT

Het CDA vindt dat gezichtsbepalende elementen en cultuurhistorische waarden ook voor het waterschap van belang zijn.

Waterkwaliteit

Kwalitatief goed water is een belangrijke levensvoorwaarde voor mensen, flora en fauna. De huidige waterkwaliteit komt op verschillende plaatsen niet tegemoet aan de wensen en eisen die mensen en natuur aan het water stellen. Specifieke natuurwaarden gaan verloren, mensen krijgen gezondheidsklachten na het zwemmen, vee kan niet meer met slotwater worden gedrenkt en het zuiveren van oppervlaktewater voor de productie van drinkwater wordt duurder. De *Kaderrichtlijn Water* KRW gaat over de bescherming van zowel oppervlaktewater, overgangswateren, kustwateren en grondwater. Een veertiental afvalwaterzuiveringsinstallaties in het beheergebied van AGV zorgen al voor een behoorlijke waterkwaliteit van het oppervlaktewater – hoewel Europa ons dwingt dat nog beter te doen. De *Kaderrichtlijn Water* (KRW) scheidt sinds 2000 het kader voor het waterbeheer in de Europese Unie. In de KRW staat dat water een erfgoed is dat als zodanig moet worden beschermd, verdedigd en behandeld. Doel is een duurzaam gebruik van water en een betere waterkwaliteit. Op zich is dit een bijna onmogelijke doelstelling omdat er voor zo'n gevarieerd gebied als Europa geen absolute normen voor de waterkwaliteit zijn te stellen. De Nederlandse meren met hun voedselrijke ondergrond en de invloed van de relatief vuile rivieren Rijn en Maas kunnen nooit vergeleken worden met de Alpenmeren die gevoed worden door schoon, voedselarm water uit de bergen. Er is daarom gekozen voor een benadering per (stroom)gebied waarbij uitgegaan wordt van de huidige situatie en via een inventarisatie bepaald wordt welke kwaliteitsverbeteringen behaald kunnen worden.

De hoofddoelstelling van de KRW voor Nederland is dat in 2015 de waterlichamen van de stroomgebieden van Rijn, Maas, Schelde en Eems een 'goede chemische en ecologische toestand' hebben. Te nemen maatregelen moeten leiden tot een 'goede chemische en ecologische toestand', dan wel tot een 'goed ecologisch potentieel' voor sterk veranderende kunstmatige waterlichamen. De verantwoordelijke waterbeheerder moet met een voorstel komen voor een referentiebeeld voor de verschillende wateren. Tevens moet duidelijk gemaakt worden of en hoe dit referentiebeeld in 2027 bereikt zou kunnen worden. Het traject tot 2027 is verdeeld in een aantal fasen waarin steeds gevolgd wordt hoe een aantal uitgevoerde maatregelen tot resultaat geleid hebben. Dit traject is begonnen in 2000. De plannen die in 2009 werden vastgelegd moeten vanaf 2015 getoetst worden op hun resultaten en zullen leiden tot aanvullende maatregelen om de kwaliteit van het oppervlaktewater te verbeteren. De te nemen maatregelen worden vastgesteld in stroomgebiedbeheersplannen. Voor de uitvoering van maatregelen uit de stroomgebiedbeheersplannen geldt niet langer een inspanningsverplichting maar een *resultaatverplichting*. Daarom moet over de te nemen maatregelen en over de kosten daarvan goed nagedacht worden.

Er zal niet alleen aandacht nodig zijn voor de KRW waterlichamen, maar ook voor kleinere wateren (sloten) en waterparels. Juist in deze 'haarvaten' is ecologische winst te behalen. Het CDA vindt dat Waterschappen Amstel, Gooi en Vecht ook doelen voor deze kleine wateren moet stellen.

AGV heeft haar beheersgebied verdeeld in een aantal delen zoals Vecht en Amsterdam-Rijnkanaal, De Noordelijke Vechtplassen en De Zuidelijke Vechtplassen en maakt concrete plannen zoals de aanleg van milieuvriendelijke oevers, het verbeteren van de zuiveringsinstallaties en het uitbaggeren van watergangen.

Goed (zwem)water vraagt om bestrijding van blauwalgen en het verbeteren van het doorzicht in meren en plassen. De komende jaren zal dit extra inspanningen vergen, bijvoorbeeld door het plaatsen van beluchtingsinstallaties.

1. Om te voorkomen dat de waterkwaliteit verslechtert moeten er maatregelen worden genomen. Het CDA wil dat de belasting van het oppervlaktewater door ongezuiverde lozingen in het buitengebied, riooloverstorten en restwater uit rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) wordt verminderd. Het CDA wil dat de problematiek van riooloverstorten onderdeel wordt van de gemeentelijke waterplannen.
2. Voor de toepassing en uitvoering van de Europese KRW dient dit plan economisch en maatschappelijk haalbaar te zijn. Daarnaast is een goede afweging van de belangen van de betrokkenen, burgers en organisaties van belang.
3. Nut en noodzaak van KRW-maatregelen moeten als belangrijk argument worden meegenomen bij het bepalen van de prioriteiten.
4. Door nauw samen te werken kan de waterkwaliteit nog verder verbeterd worden. Hierbij kan worden gedacht aan samenwerking met maatschappelijke groeperingen, zoals de landbouwsector, andere bedrijven, sportvissers en natuurorganisaties.
5. Het waterschap moet zorgen voor een visvriendelijk beheer, onder andere door de aanleg van vispassages bij stuwen en gemalen, maar ook door de gemalen visvriendelijk te maken. Er moet rekening worden gehouden met de vispasseerbaarheid.
6. Een sterk duurzaam en innovatief beleid en het daarbij behoorde beheer is van groot belang. Het CDA is voor het zoveel mogelijk afkoppelen van de afvoer van regenwater van het riool. Daarnaast moeten nieuwe manieren om met huishoudelijk afvalwater om te gaan ingevoerd worden.
7. Leidend principe bij de verwerking van regenwater moet zijn dat het hemelwater zoveel mogelijk binnen het gebied waar het water valt wordt verwerkt en niet naar elders wordt afgevoerd. Daardoor wordt de waterhuishouding van de bodem in dat gebied zoveel mogelijk in stand gehouden of zelfs hersteld.
8. Om de waterkwaliteit veilig te stellen moet er onderzoek moet worden gedaan naar de vermesting van vooral plassen door het toenemende aantal ganzen. Om de waterkwaliteit te kunnen verbeteren moet er extra geld beschikbaar worden gesteld.

Het waterketenbeheer, de riolering en Waternet

In de waterketen werken drie partijen samen. Drinkwaterbedrijven leveren drinkwater en/of industrieel water. Gemeenten vangen het gebruikte en vuil geworden water met het beheer van de riolering op en transporteren dit door middel van het riool naar rioolwaterzuiveringsinstallaties. Veel regenwater komt ook in het riool terecht. Waterschappen ontvangen dit rioolwater bij de afvalwaterzuivering om het daar te zuiveren. Anders gezegd, de waterketen onttrekt water aan het watersysteem (oppervlakte- en grondwater) en levert het na gebruik en zuivering weer terug. Het CDA onderkent de sterke interactie tussen het watersysteem en de waterketen. Ze zijn te onderscheiden maar niet te scheiden! Met andere woorden, het watersysteem regisseert in beleidsmatige zin de waterketen. In Amsterdam functioneert

Waternet als integraal ketenbedrijf. In het verleden hebben het bestuur van het AGV en Waternet meermalen de ambitie geuit om ook het beheer van de riolering in de andere gemeenten over te nemen. Het CDA is daar niet op voorhand op tegen, maar dringt vooral aan op samenwerking tussen het waterschap en de gemeenten. CDA stelt wel voorwaarden aan cyclusbedrijf Waternet: een zeer hoge leveringszekerheid, grootschaligheid moet daadwerkelijk efficiënt zijn en aantoonbaar tot kostenbesparingen leiden. Omdat in veel gemeenten het rioolbeheer en het wegbeheer inmiddels goed op elkaar zijn afgesteld en juist daarin kostenbesparingen kunnen worden gerealiseerd meent het CDA dat overdracht van het rioolbeheer in het gehele werkgebied van AGV aan Waternet niet voor de hand ligt. Na de fusie met het Amsterdams waterleidingbedrijf met DWR is de bestuurlijke structuur van Waternet zodanig gewijzigd dat het AGV een minderheidspositie inneemt. Dat gemeenten huiverig zijn voor een verder verlies van de zeggenschap kan het CDA zich goed voorstellen. Het loket kan beter dicht bij burger en bedrijf blijven en dat betekent dus bij de gemeenten. Het AGV moet volop meewerken aan de uitvoering van het Nationaal Bestuursakkoord Waterketen, waarbij gestreefd wordt naar transparantie en efficiëntie. Publiek-private samenwerking kan daarbij bevorderlijk zijn.

Na de hormoonverstoorders en de geneesmiddelen lijken microplastics een volgende groep van verontreinigende stoffen te zijn. Naast kunststof zwerfvuil (ook wel macroplastics genoemd) vormt het een probleem voor de volks- en ecosysteemgezondheid. Samen met IVM (instituut voor Milieuvraagstukken, VU Amsterdam) doet Waternet, de uitvoeringsorganisatie van het waterschap AGV, verkennend onderzoek naar microplastics in de Amsterdamse grachten. Waternet ondersteunt een onderzoek naar biologisch effectgestuurde verwijdering van probleemstoffen uit afvalwater. Een en ander moet leiden naar een kosteneffectieve saneringstechniek.

1. Het CDA vraagt het waterschap AGV en de uitvoerende organisatie Waternet het initiatief te nemen om de waterketen te optimaliseren waarbij er aandacht is voor milieueffecten, volksgezondheid en kostenefficiëntie. Dit behoeft buiten Amsterdam niet per sé te leiden tot overdracht van het beheer van de riolering door de gemeente aan het waterschap. Het CDA is voor vormen van (vrijwillige) samenwerking tussen Waternet en de gemeenten indien de samenwerking en bedrijfsmatige integratie aantoonbaar leiden tot kostenbesparingen.
2. Er moet positief worden gekeken naar public-private-partnerships in het ketenbeheer.
3. Daar waar mogelijk moet de digitale dienstverlening worden uitgebreid. Het CDA denkt hierbij aan apps die het publiek kunnen voorlichten, zoals de VaarwaterApp van Waternet.
4. Er moet onderzoek worden gedaan naar de invloed van microplastics op de oppervlaktewaterkwaliteit. Hierbij moet worden aangedrongen op de ontwikkeling van kosteneffectieve saneringstechnieken. Het CDA meent dat het een goede zaak is als de Unie van Waterschappen komt met een lijst van producten waarin microplastics verwerkt zitten. De Unie zou er bij producenten van cosmetica en andere verzorgingsproducten op aan moeten dringen microplastics niet meer te gebruiken.
5. Waternet moet er naar streven om een energieneutrale organisatie te worden, door bij projecten zelf te innoveren en door bij aanbestedingstrajecten naar energieneutrale oplossingen te vragen.

Natuur- en landbouwgebieden moeten ook toegankelijk zijn om van te genieten.

Specifieke gebieden

Bethunepolder

De Bethunepolder (een kwelpolder) bevindt zich net noordoostelijk van de kern Maarssen in de gemeente Maarssen. De polder ligt 2,75 meter beneden het peil van de omringende polders en de aangrenzende Maarsseveense- en Loosdrechtse Plassen (5e plas). De 535 hectare grote polder is het meest unieke drinkwaterwingebied ter wereld. Nergens anders welt zoveel grondwater op als hier, namelijk 34 miljoen kubieke meter water per jaar, dat is ruwweg 1.000 liter per seconde. Hiervan wordt door Waternet, het waterleidingbedrijf van de gemeente Amsterdam, 25 miljoen kubieke meter gebruikt voor de productie van het drinkwater waarmee ongeveer voor een derde van de totale behoefte van de hoofdstad wordt voorzien. Zonder bemaling zou het waterpeil hier iedere dag met zo'n anderhalve centimeter stijgen. Het kwelwater wordt ondergronds aangevoerd en de oorsprong gaat terug tot de Utrechtse heuvelrug. Het zuurstofarme water is gemiddeld 50 jaar oud en van uitmuntende kwaliteit hoewel het aan de oppervlakte bruin is (door ijzer) en er een olielaagje op drijft. Deze bestanddelen worden er echter op simpele wijze uitgefilterd en het uiteindelijke drinkwater is dan ook een van de beste in zijn soort. Vanwege de grote kwetsbaarheid van deze polder zijn alle boerderijen en woonhuizen voorzien van elektronische waarschuwingssystemen welke signaleren bij bijvoorbeeld een defecte riolering. Tevens gelden er strenge regels voor bemesting. Landinrichtingscommissie, Bewonersvereniging en Waterschap werken in de Bethunepolder al enige tijd aan een duurzamer waterbeheer in de polder.

1. Wanneer bij activiteiten van Waternet schade voor individuele grondeigenaren ontstaat dan moet deze volledig worden vergoed. Maatregelen moeten altijd samen met bewoners tot stand komen. Draagvlak is van groot belang bij deze maatregelen.

Polder Groot Mijdrecht Noord

De polder Groot Mijdrecht is een uitgestrekte, diepe polder bij Mijdrecht, gelegen in de gemeente Ronde Venen en ten westen van de Vinkeveense Plassen. De waterhuishouding van deze polder is al lange tijd problematisch. In een deel van de polder daalt de bodem, waardoor de polder de komende jaren natter zal worden. Veel van het water dat door de bodem naar de polder sijpelt, komt vanuit de omliggende, hoger liggende gebieden. Dat water neemt in de grond stoffen op en komt te voedselrijk en brak in de polder omhoog (kwel). Bovendien loost het gemaal De Winkel, dat de Mijdrechtse polder leeg maakt, op de Amstelboezem (de Amstel en zijn kleinere rivieren). Die krijgt daardoor een mindere waterkwaliteit. Als dat water dan weer in droge polders wordt gelaten, tast het daar weer het zoetwaterleven aan.

Het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht heeft samen met de provincie Utrecht en de gemeente De Ronde Venen onderzocht welke maatregelen in de noordelijke helft van de polder mogelijk zijn en of deze effectief zijn. Ook de betaalbaarheid, duurzaamheid en wat de mensen in het gebied ervan vinden is in kaart gebracht.

Het planproces over de toekomst van Groot Mijdrecht Noord (GMN) heeft in het vorige decennium onrust en onzekerheid in het gebied veroorzaakt. De bewoners vroegen om langdurige planologische rust. Hoewel hierover geen harde afspraken konden worden gemaakt, wilden de provincie en gemeente aan de behoefte van de bewoners van GMN aan duidelijkheid en rust in het gebied tegemoetkomen. Provinciale Staten van de provincie Utrecht stelden op 2 juli 2012 een nieuwe variant als eindbeeld voor de toekomstige inrichting van GMN-oost vast, de „versoberde veenribbenvariant“. Van ‘versobering’ is sprake omdat Rijksbezuinigingen op de EHS (Ecologische Hoofd Structuur) de realisatie en financiering van eerdere plannen in de weg stonden. Vervolgens werd het Pact van Poldertrots ondertekend, waarbij Waterschap Amstel, Gooi en Vecht een van de ondertekenaars is.

In de Versoberde Veenribbenvariant is afgesproken dat er minder moeras komt, dat er kades om het moeras worden aangelegd, dat er ruimte zal zijn voor particulier natuurbeheer en dat alleen nog maar gronden verworven kunnen worden op basis van vrijwilligheid. Dat is het eindbeeld van de inrichting voor de polder Groot Mijdrecht Noord-Oost. Groot Mijdrecht Noord-West kent nu geen natuuropgave meer. Bebouwing en infrastructuur blijven behouden. Er is afgesproken dat het eindbeeld van de inrichting wordt opgenomen in de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie, het natuurbeheerplan, het gemeentelijke bestemmingsplan en het door het waterschap vast te stellen watergebiedsplan.

Het proces van ruimtelijke ordening is nu afgesloten, maar het waterschap worstelt nog wel met het probleem van de (deels) zoute kwel. De kwel in de polder Groot Mijdrecht Noord is overigens voor ca. 80% zoet en vooral het gevolg van het weglekken van water uit de Vinkeveense Plassen. Het dagelijks bestuur van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht is van mening dat de intentieverklaring de eigen verantwoordelijkheid van het waterschap niet aantast om zo nodig maatregelen te nemen ter verbetering van de waterhuishoudkundige situatie.

2. Agrariërs vervullen een essentiële rol bij het beheer van ons landschap. Het CDA vindt het belangrijk dat de kwaliteiten van het landelijk gebied in stand blijven en waar nodig worden versterkt en verbeterd.

Voor het realiseren van plannen die betrekking hebben op de waterhuishouding is het noodzakelijk dat de inwoners erbij betrokken worden en de plannen bij hen draagvlak hebben. De oplossingen van de wateropgave, goed waterbeheer, zijn vaak complex en raken burgers en bedrijven rechtstreeks in hun belangen, bijvoorbeeld omdat gebieden onder water worden gezet of het waterpeil in rivieren, meren, plassen, kanalen, grachten en sloten wordt verhoogd. Dit vraagt een zorgvuldige politieke afweging en stellingname.

3. Het CDA wil de haalbaarheid bewaken en rekening houden met de belangen van burgers en bedrijven.

Horstermeerpolder

De Horstermeerpolder ligt bij Nederhorst den Berg. Deze polder, ca 650 ha, is eind 19^e eeuw drooggemalen. Geconcentreerd rond de centrale as van de polder zijn er 900 inwoners, 300 bedrijven en 250 woningen; de rand bestaat vooral uit agrarisch- en natuurgebied. De Meeruiterdijkse polder grenst aan de Horstermeerpolder en bestaat vooral uit agrarisch gebied. De bedrijvigheid is van agrarisch aan het veranderen naar kleinschalige servicebedrijven. De diepe ligging van de Horstermeerpolder heeft een aanzuigend effect op schoon water uit het Vechtplassengebied. De Kortenhoefseplas dreigde te verdrogen omdat het water uit deze plas weglekt. Voor het zuiden van de

Horstermeerpolder verleende het waterschap eind jaren '90 aan Natuurmonumenten vergunning om in twee deelgebieden het peil hoger te houden. Ook wordt er sinds de jaren '90 iedere zomer schoon kwelwater uit het zuiden van de Horstermeerpolder naar de Kortenhoefse Plas gepompt. De aanpak van dit probleem betekent een verbetering van de waterkwaliteit in het gehele Gooi en Vechtplassegebied. Nu wordt gewerkt aan de vaststelling van de peilen en een goed werkend watersysteem, waarbij de aandachtspunten van de bewoners en de aanbevelingen van de Wetenschappelijke Begeleidingscommissie (WBC) en het bestuurlijk overleg worden meegenomen in het ontwerp peilbesluit. Vervolgens zal met alle gebiedspartijen de invulling van de natuurfunctie worden besproken. Natuurmonumenten wordt aangesproken op het beheer en onderhoud van de sloten, dammen en overstortpijpjes. Om oevererosie tegen te gaan is het wenselijk de peilfluctuaties te verminderen. Hiervoor is het nodig het gemaal te renoveren en regelbaar te maken. Naast de voorbereiding van een nieuw peilbesluit loopt sinds de jaren '90 het gebiedsproces Horstermeerpolder, dat onder leiding staat van de provincie Noord-Holland.

4. Het CDA wil dat betrokken partijen worden gehouden aan hun onderhoudsverplichtingen.
5. Het eerdere peilbesluit moet snel wordt geactualiseerd en de afgesproken maatregelen moeten snel worden uitgevoerd.
6. Het waterschap Amstel, Gooi en Vecht moet zich inzetten voor verdrogingsbestrijding en toegankelijke natuur in de Horstermeer, met daarbij zo min mogelijk natte natuur.

Ronde Hoep

Door het veranderende klimaat kan bij zeer extreme weersomstandigheden het waterpeil van de rivier de Amstel sterk stijgen. Zo sterk, dat de Amstel het water niet meer op tijd kan afvoeren. De provincie Noord-Holland, die de bestemming en functie van gebieden moet bepalen, zocht naar mogelijkheden om calamiteiten met water op te vangen. Hoezeer ook wordt geïnvesteerd in maatregelen, er zal nooit sprake zijn van een absolute bescherming. Een kans op overstroming is ook aanwezig in Amstelland. Extreme weersomstandigheden kunnen leiden tot uitval van spui- en gemaalcapaciteit. De combinatie van beide situaties kan weer een ernstige, onbeheersbare overstroming van dijken en kaden tot gevolg hebben. Zoiets kan overal in het gebied plaats vinden. Het is dus verstandig vooraf een plek te bepalen met zo weinig mogelijk inwoners en met zo min mogelijk gevolgen voor de economische en de natuur- en cultuurhistorische waarden. Daar kan bij een dreigende calamiteit met de minste schade tijdelijk overtollig water worden geborgen. Zodra de omstandigheden het toelaten, wordt het water daar weer weggepompt.

Polder De Ronde Hoep is door de provincie Noord-Holland aangewezen voor de opvang van hoogwatercalamiteiten. Het waterschap Amstel, Gooi en Vecht heeft een schaderegeling vastgesteld. Nu wordt door het waterschap gewerkt aan een inrichtingsplan voor de Ronde Hoep, waarbij met zo min mogelijk schade water kan worden ingelaten in polder De Ronde Hoep om daarmee de Amstelboezem te ontlasten ('gecontroleerde inlaat'). Daarvoor wil zij het gehele natuur- en landbouwgebied ter grootte van 800 ha, dat in particulier eigendom is, benutten. De woningen in Ouderkerk aan de Amstel aan de noordzijde achter de A9 zullen bij gecontroleerde waterinlaat niet door het water worden bereikt.

De Amstellandboezem maakt onderdeel uit van een enorm watertransportsysteem dat in natte perioden het water wegwerkt van een gebied van 230.000 ha groot en dat loopt van Alkmaar tot Nieuwegein en Leiden. (Het Noordzeekanaal moet water verwerken uit het zuiden en het noorden van de provincie). Het tijdig afvoeren van water gebeurt op verschillende manieren door spuisluizen en gemalen. De grootste daarvan is de spuisluis en het gemaal bij IJmuiden. Daarnaast is Zeeburg bij Amsterdam een belangrijk gemaal. Bovendien zijn er kleinere gemalen en spuisluizen zoals de Diemerdammer en Ipenschotersluis, de Zeesluis van Muiden en (in noodgevallen) de Nuon energiecentrale aan het IJmeer. Om de Amstellandboezem zoveel mogelijk te beschermen wordt deze bij hoog water samen met Amsterdam afgesloten van het Amsterdam-Rijnkanaal en het IJ. Dit gebeurt eens in de 1 á 2 jaar. De Amstellandboezem en de Amsterdamse stadsboezem vormen dan een afgescheiden watersysteem, dat wordt bemalen door gemaal Zeeburg. Als in zo'n geval gemaal Zeeburg zou uitvallen, wordt de situatie echter acuut. Binnen een halve dag zou er sprake zijn van overstromingen in Amstelland.

7. Voordat een deel van de agrariërs en bewoners in de Ronde Hoep een maatschappelijk probleem van de gehele regio moet oplossen, moeten volgens het CDA de technische mogelijkheden en oplossingen voor een andere manier van waterberging eerst worden onderzocht.
8. Het CDA vindt dat, wanneer de polder De Ronde Hoep voor gecontroleerde calamiteitenberging wordt aangewezen, agrariërs en bewoners financieel moeten worden gecompenseerd.

Loosdrechtse Plassen

De Loosdrechtse Plassen zijn een van de belangrijkste watersportgebieden in Nederland, onderdeel van de van de Natte As (Nota Ruimte), behoren tot het nationale landschap Groene Hart en maken deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur. Vanaf de vijftiger jaren verloor het Loosdrechtse plassengebied haar *helderheid* als gevolg van toenemende vervuiling, vooral fosfaatbelasting. Belangrijke veroorzakers hiervan waren indertijd ongezuiverde lozingen en het inlaatwater uit de Vecht. Als Laagveengebied is het doorzicht in de Loosdrechtse plassen minder en door de recreatievaart is het water tevens vertroebeld door zogenaamd zweefslib en algen. De watergangen en doorvaarten naar de jachthavens zijn in de laatste jaren verslechterd door achterstallig onderhoud (wegens niet baggeren). Door achterstallig beheer is er een fors baggerprobleem en vallen bovendien de karakteristieke legakkers geleidelijk ten prooi aan het water.

Het aanpakken van genoemde problemen is een kostbare aangelegenheid. Eerdere voorstellen, het Herstelplan Loosdrechtse Plassen (verdiepingenplan), van het waterschap en andere betrokken overheden zoals de provincie waren omstreden en het ontbrak aan een bestuurlijk draagvlak. Pogingen om de problemen aan te pakken zijn in het verleden gestrand. Er ontbreekt op dit moment nog steeds een verantwoordelijke partij. Maar niemand heeft er baat bij om deze problemen nog langer vooruit te schuiven. De betrokken overheden hebben herstart gemaakt en zijn opnieuw met de planontwikkeling begonnen en hebben ook het overleg met vertegenwoordigers van de recreatiesector opnieuw opgestart.

9. Er moet zo snel mogelijk wordt begonnen aan een (herstel)plan voor de vaarwegen. Er moet continu worden onderhouden en de waterkwaliteit moet in overeenstemming met de grondsoort die aan de norm gaat voldoen. Hierdoor wordt volgens het CDA de bevaarbaarheid van de plassen gewaarborgd,.

10. Inwoners van Loosdrecht, de aanwonenden, maar ook de recreanten moeten zo min mogelijk problemen ondervinden bij de uitvoering van het herstelplan en dat risico's die tot verzakkingen kunnen leiden te allen tijden zullen worden vermeden.
11. Door meer aanlegmogelijkheden, het vergroten van het "doorzicht" naar de plassen en doorgaande wandel- en fietsroutes en een betere bewegwijzering wordt de recreatieve functie van dit gebied bevorderd.
12. Een goede balans tussen natuurwaarden en recreatieve functies is belangrijk.
13. Het CDA tracht te bewerkstelligen dat het (achterstallig) onderhoud van vaarwegen snel wordt hervat door te gaan baggeren.

Gietwater regio Aalsmeer

In de regio Aalsmeer is men bezorgd dat het intensieve vliegverkeer een negatieve invloed heeft op de kwaliteit van het regenwater, dat bloemen- en plantenproducenten als gietwater voor hun gewassen gebruiken. Dit zou de rentabiliteit en (internationale) concurrentiepositie schaden en verdient daarom ook aandacht in het kader van duurzaamheid. Het bedrijfsleven, overheden (inclusief de waterschappen AGV en Rijnland) en onderzoekinstellingen werken aan een driesporenbeleid, dat moet voorzien in oplossingen op korte termijn, oplossingen op lange termijn en verder onderzoek naar de veroorzaker van de geconstateerde schade.

14. Het CDA vindt dat een grotere prioriteit moet worden toegekend aan structurele verbetering van het gietwater in de regio Aalsmeer met een doorvertaling naar andere gebieden.

Klimaatbestendige, waterbestendige stedelijke gebieden

De openbare ruimte staat steeds meer onder druk. Creativiteit en samenwerking is daarom nodig om te komen tot oplossingen waarbij klimaatverandering en water leidend zijn. Ons klimaat kent steeds meer korte natte perioden, wat gepaard gaat met langere perioden van droogte. In stedelijke gebieden is veel water gedempt, zoals grachten, maar ook slootjes. Het water kan niet meer weg vooral als er hevige buien vallen in korte tijd. Aan de andere kant zijn er langere drogere perioden, warmte kan niet weg, waardoor hittestress ontstaat in de stad. Water moet dan ook langer in de stad vastgehouden kunnen worden.

15. Het CDA wil de samenwerking van waterschappen met gemeenten, burgers en bedrijven op dit gebied opzoeken en bevorderen. Knelpunten worden gezamenlijk aangepakt en opgelost.
16. Ter voorkoming van (zeer) ernstig wateroverlast bij hevige stortbuien wordt een plan van aanpak gemaakt waarin per gemeente risico-punten en locaties in kaart gebracht, met een overzicht van mogelijke maatregelen (fysiek en organisatorisch) om die risico's voldoende het hoofd te bieden.
17. Het waterschap moet de bewustwording bij gemeenten en burgers stimuleren door bijvoorbeeld een Klimaatbestendige- stads-App te ontwikkelen, met daarin informatie wat gemeenten en burgers zelf kunnen doen om hun woning, tuin en stad klimaatbestendig en waterbestendig te maken, zoals bouwen en wonen met water.

18. Omwonenden, sportverenigingen en ondernemers worden uitgenodigd voorstellen te doen voor een inrichting van sportvelden, die bij hevige regenval kunnen worden ingezet voor waterberging. Dit kan bijvoorbeeld door een laag ruwe stenen te gebruiken als ondergrond, waardoor een kunstgrassportveld ook kan dienen als waterberging. Het opgevangen regenwater kan worden gebruikt als sproeiwater in droge tijden. Waterschap en betrokken gemeente ondersteunen door eventuele wet- en regelgeving zodanig aan te passen dat waterberging op sportvelden mogelijk wordt.
19. Initiatieven om extra capaciteit voor waterberging te realiseren, bijvoorbeeld door de (tijdelijke) opvang van water op daken van kantoorgebouwen ('polderdaken') en in bassins onder kantoren, zoals bijvoorbeeld bij de Zuidas in Amsterdam, moeten door het waterschap worden ondersteund.

Het Vondelpark in Amsterdam is een polder waar AGV verantwoordelijk is voor het (stedelijk) waterbeheer. Voor het Vondelpark is een peilbesluit genomen. Het probleem is dat het Vondelpark lager ligt dan de omgeving. In het huidige Waterbeheersplan van AGV is bepaald dat de functie van het oppervlaktewater in het Vondelpark 'Stedelijk leefwater en stedelijk natuurwater' is. Daarvoor moet de waterkwaliteit verbeterd worden. Andere stadsparken, waar op dit moment ook gewerkt wordt aan een oplossing van waterproblemen zijn de Gaasperplas, Bijlmerpark en het ecologisch lint in de Watergraafsmeer. De stadsparken zoals het Vondelpark in Amsterdam en andere (19e-eeuwse) parken hebben voor de Amsterdammers een groot recreatief belang. Het AGV en Waternet zetten zich met maatregelen en voorzieningen actief in om de waterstaatkundige kwaliteit te handhaven en moerasvorming te voorkomen. Het AGV draagt bij aan de financiering van de maatregelen.

20. Het waterbeheer moet er op gericht zijn dat de waterstaatkundige kwaliteit goed blijft en moerasvorming wordt voorkomen. Het CDA acht de recreatieve functie van de stadsparken van groot belang en verdient daarom aandacht.

Masterplan Grondwatersanering het Gooi, aanpak verdroging natuurgebieden

Het Gooi kent een omvangrijk grondwaterverontreinigingsprobleem. Veel van die vervuilingen zijn ontstaan in het verleden, toen men nog niet wist welke schade bepaalde stoffen aan mens en milieu kunnen aanbrengen. Dat weten we nu beter, en op veel plaatsen in Nederland zijn of worden vervuilingen gesaneerd. Ze worden weggehaald of zodanig beheerst dat ze geen risico's meer kunnen opleveren. In de lage delen van Nederland ligt onder de zand- en veenlagen een laag afsluitende klei. In het Gooi ligt die kleilaag echter veel dieper. Omdat zand veel water doorlaat zijn veel verontreinigingen door de stroming van het grondwater heel diep de bodem ingezakt. Veel dieper dan elders in het land. Daarnaast zijn de verontreinigingen tot ver in de omgeving verspreid omdat de ondergrondse stroming van het water ervoor zorgt dat de verontreinigingen zich verplaatsen en elders boven komen. Omdat grondwater in beweging is en daarmee de verontreiniging zich kan verplaatsen, moet de verontreiniging goed in de gaten gehouden worden.

De specifieke bodemgesteldheid in het Gooi maakt de sanering van vervuilingen in het grondwater technisch ingewikkeld en daarmee ook duur. Dit vraagt om een gebiedsgerichte aanpak. De provincie heeft dit onderkend en heeft in haar rol van regisseur samen met de partners in het gebied, Masterplan Grondwatersanering het Gooi vormgegeven. Samen met de gemeenten, het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht en PWN en Vitens is een Convenant gesloten waarin de voorgestane aanpak is vastgelegd, met de bijbehorende budgetten. AGV is ook betrokken bij deze problematiek omdat sinds in 2009 de

Waterwet van kracht werd, er bovendien een aantal grondwatertaken (vergunningverlening voor grondwateronttrekkingen) van de provincies zijn overgegaan naar de waterschappen.

Doordat de waterleidingbedrijven in het gebied grondwater oppompen kunnen de vervuilingen een bedreiging voor onze drinkwatervoorziening worden. De grondwatervervuilingen die er nu zijn, vormen geen direct gevaar voor de mens. We komen er immers niet direct mee in contact. Maar door de verplaatsing van de vervuiling kan dat wel gaan veranderen, daarom moeten maatregelen getroffen worden. Een verontreiniging bestaat uit een kern met daaromheen een minder sterke verontreiniging, een zogeheten pluim. Uitgangspunt bij de sanering is dat de kern verwijderd moet worden. Ook moet zoveel mogelijk van de pluim gesaneerd worden als dat kostentechnisch haalbaar is. Op basis van computermodellen kan min of meer voorspeld worden waar een verontreiniging naar toe gaat. Ook wordt rekening gehouden met een natuurlijke afbraak. Zo kan bekeken worden hoe en wanneer de (rest)verontreiniging op een goedkopere manier kan worden aangepakt.

Wat hierbij opgemerkt moet worden is dat regelmatig wordt geconstateerd dat mensen zelf waterputten maken voor bijvoorbeeld het besproeien van de tuin. Met het oppompen van water zonder het te controleren kunnen schadelijke stoffen in de tuin terechtkomen waardoor risico's ontstaan.

21. Het AGV en de gemeenten moeten de aanleg van waterputten door het oppompen van grondwater tegengaan. Volgens het CDA is het beter om de voorzieningen te bevorderen die verdroging tegengaan zoals bijv. de afkoppeling afkoppelen van regenwater van het riool. Het voordeel van de afkoppeling is dat het schone regenwater niet vermengd raakt met het vuile rioolwater. Het is acceptabel dat AGV projecten daarvoor subsidieert. De subsidie zou via de gemeenten aan particulieren en bedrijven beschikbaar gesteld kunnen worden. Een voorbeeld van zo'n project zou bijvoorbeeld een terugwininstallatie voor regenwater bij een volkstuindercomplex kunnen zijn.

Het CDA vindt dat ook het waterschap zuinig om moet gaan met de middelen en naar besparingen moet streven om de stijging van de waterschapsbelasting af te remmen.

Financiën, betaalbaarheid

De taken van het waterschap zijn te onderscheiden in zuiveringsbeheer en watersysteembeheer. Tot het zuiveringsbeheer worden de kosten van het transport en het zuiveren van afvalwater en de verwerking van zuiveringsslib gerekend. Het watersysteembeheer bevat alle overige kosten, zoals onder andere de zorg voor de waterkeringen (de dijken) en de aan- en afvoer van water. De kosten van belastingheffing en invordering, van bestuur en communicatie komen ten laste van beide taken. De kosten per taak, inclusief de inkomstenderving wegens kwijtschelding en oninbaar, moeten worden goedgeemaakt door de opbrengsten uit de op te leggen waterschapsbelastingen, te weten de zuiveringsheffing en de watersysteemheffing. Daarnaast is er een aparte verontreinigingsheffing voor directe lozingen, waarvan de opbrengst ten gunste komt van de kosten van het watersysteembeheer.

Er is veel geld nodig om de doelen van de waterschappen te bereiken. Om de lasten voor de inwoners en bedrijven van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht zo laag mogelijk te houden moeten we de kosten zien te beperken met een innovatieve, duurzame bedrijfsvoering en intensieve samenwerking met andere overheden.

1. De kosten per categorie (inwoners, bedrijven, landeigenaren, waaronder agrariërs) moeten eerlijk verdeeld worden. Een onevenredige kostentoedeling en tariefontwikkeling van de waterschapsbelasting voor verschillende categorieën kunnen wij niet accepteren. Voor het CDA zijn gerechtigheid en solidariteit hierbij de uitgangspunten.

Het realiseren van ambities zal zelden kostenneutraal kunnen zijn. Pragmatisch, haalbaar en betaalbaar is niet hetzelfde als gratis. Een stijging van de lasten kan onafwendbaar, zijn, maar gebaseerd moeten zijn op een kosten-batenanalyse. Het gaat dan om het balanceren tussen de hoogte van de doelen, de baten zagezegd en de kosten die we moeten maken om de doelen te verwezenlijken. Ook de Europese Kaderrichtlijn Water zelf gaat daar ook vanuit doordat wordt gesteld dat fasering of verlaging van doelen kan als het bereiken ervan onevenredig kostbaar is. Het bestuur van AGV moet niet automatisch uitgaan van de te verwachten inflatie en daar nog eens een procentuele lastenstijging bij optellen. Het is van belang dat bij Waternet nog efficiënter wordt gewerkt en dat we goed kijken wat echt nodig is en wat wel wat minder kan. Het Dagelijks Bestuur moet daarover bij het opstellen van de jaarlijkse begroting steeds over in gesprek gaan met de directie van Waternet. Gezien echter de afwenteling van de lasten door het Rijk naar de waterschappen en de hogere uitgaven die moeten worden gedaan voor het *Hoogwaterbeschermingsprogramma* erkent het CDA ook dat een (beperkte) stijging van de belastingtarieven bij AGV onvermijdelijk is omdat verbetering van de waterveiligheid in Nederland nodig is. Daarbij dient gestreefd te worden de kosten goed in de hand te houden door middel van goed projectmanagement. Bij de uitvoering van de taken door Waternet wordt naar verbetering van de efficiency gestreefd.

2. Er zal door het waterschap zuinig moeten worden omgaan met de middelen en besparingen. Dit kan door beter samen te werken met derden. Voor het CDA is het uitgangspunt om de waterschapslasten niet meer te laten stijgen dan de inflatie. De heffingen in principe niet meer mogen stijgen dan de inflatiecorrectie, behoudens in die gevallen dat aantoonbaar extra investeringen nodig zijn in het gebied van het AGV die voor het functioneren van het waterschap nadrukkelijk van belang zijn.

3. Natuurlijke oplossingen voor waterproblemen en de meekoppeling van natuur- en recreatiedoelen kunnen leiden tot aanzienlijke economische winst voor het waterschap en voor de samenleving.

Water als economische dager en innovatie

Water is in de visie van het CDA een dragend element voor onze economie. Een groot aantal sectoren maakt gebruik van water. Denk aan de landbouw, visserij, industrie (havens, koelwater), handel en recreatie. Door het vele gebruik ontstaat er schaarste. Daarom zijn duurzame economische ontwikkelingen van belang. Waterschappen moeten de contacten met bedrijven en kennisinstellingen hiervoor intensiveren en voorwaardenscheppend en ondersteunend staan tegenover economische activiteiten rond water.

1. Nederland heeft veel kennis op het gebied van waterbeheer en watertechnologie. Wereldwijd staan we hier om bekend en veel van die kennis wordt geëxporteerd. Omdat een thuismarkt altijd profiteert van kennisexport moet dit worden versterkt. Waterschappen spelen hierbij een belangrijke rol, omdat zij vaak uitvoerder zijn van projecten die als voorbeeld dienen.
2. Unieke kennis (intellectueel eigendom) door de Nederlandse waterschappen, zowel op het gebied van waterkeringen als zuiveringstechnieken en het terugwinnen van grondstoffen uit afvalwater, moet zorgvuldig worden beheerd en niet op de internationale markt vrij aan iedereen ter beschikking wordt gesteld. Er dient een goede patent- en octrooiregistratie door de Nederlandse waterschappen plaats te vinden.

Nadere informatie over de activiteiten van de CDA waterschapsfractie Amstel, Gooi en Vecht:

www.cda.nl/agv

Twitter: @CDAwatersfrAGV

www.facebook.com/CDA.AGV

wim.zwanenburg@agv.nl

gerard.korrel@agv.nl

